

πλειστάκις αἱ εἰκόνες τῆς φύσεως σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ τὰς καλύβας τῶν Ἰνδῶν μετὰ παρηγόρησαν ἰστάμενον παρὰ τὴν θύραν καλύβης τῆς Οὐεστφαλίας, ἥς μοι εἶχον ἀπαγορεύσει τὴν εἰσοδόν.

«Οὐδὲν εἶνε καταλληλότερον τῆς σπουδῆς εἰς τὸ διασκεδάσαι τὰς παραχῆς τῆς καρδίας, εἰς τὸ ἀποκαταστήσαι εἰς ἐντελὴ συμφωνίαν τὰς ἀρμονίας τῆς ψυχῆς. Ὅταν, καταβεβλημένος ὑπὸ τῶν τρικυμιῶν τοῦ κόσμου, καταφεύγῃς εἰς τὸ θυσιαστήριον τῶν Μουσῶν, αἰσθάνεσαι ὅτι εἰσέρχεται εἰς γαλήνιον ἀτμόσφαιραν, ἥς ἡ εὐνοὺς ἐπίδρασις κατεπράυνεν ἀμέσως τὸ πνευμά σου. Ὁ Κικέρων ἐγένετο μάρτυς τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος του· εἶδεν ἐν Ῥώμῃ τὸν δῆμιον καθήμενον παρὰ τὸ θῦμα (κατὰ τύχην ἀποφυγόν τὸ ξίφος) καὶ ἀπολαύοντα τῆς αὐτῆς θέας, ἣν καὶ τὸ θῦμα εἶδε θλίβουσαν μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας καὶ τὴν χεῖρα, ἥτις εἶχε λουθῇ ἐν τῷ αἵματι τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὴν χεῖρα, ἥτις εἶχεν ὑψωθῇ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν· εἶδε τὴν ἀρετὴν καταστᾶσαν ἀντικείμενον σκανδάλου ἐν καιρῷ ἐγκλημάτων, καθὼς τὸ ἐγκλημα εἶνε ἀντικείμενον φρίκης ἐν καιρῷ ἀρετῆς· εἶδε τοὺς διεσθαρμένους Ῥωμαίους διαστρέφοντας τὴν γλῶσσαν τοῦ Σικιπίωνος, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν χαμέρπειαν αὐτῶν, ἀποκαλοῦντες τὴν εὐστάθειαν ἰσχυρογνωμοσύνην, τὴν γενναιοσύνην, τὴν ἀνδρίαν ἀφροσύνην καὶ ζητοῦντες μέτα φιλοκερδῆ εἰς πράξεις ἐντίμους, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται τὴν λύπην νὰ σεβασθῶσιν τι· εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ φίλους ψυχραίνοντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς αὐτόν, κλείοντας τὰς καρδίας των εἰς τὴν διάχυσιν τῆς καρδίας του, παύοντας νὰ μεταδίδωσι τὰς συμφορὰς των εἰς τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, μεταβάλλοντας βαθμυδὸν τὰ φρονήματα των· οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀγόμενοι καὶ συντριβόμενοι ἐναλλάξ ὑπὸ τοῦ τροχοῦ τῆς τύχης τὸν εἶχον καταλίπη ἐν μεγίστῃ ἐρημίᾳ. Μετὰ τῶν τῶσαν μεγάλων τούτων συμφορῶν ἠνέωθησαν οἰκειακαὶ ὁδύναι· «Ἡ θυγάτηρ μου, ἔγραφε τῷ Σουλπικίῳ, μοι ἔμενεν ἥτο ὑπὸ τὴν ἀσπίδα πάντοτε παρὼν, πρὸς ὃ ἐδυνάμην νὰ καταφυγῶ. Τὸ γόητρον τῆς ὀμιλίας της μ' ἔκαμε νὰ ὑπερηφανώ τὰς συμφορὰς μου· ἀλλ' ἡ φρικώδης πληγὴ ἦν ἔλαβον ἐκ τῆς ἀπώλειας, ἀνοίγει πάσας ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐνόμιζον ἐπουλωθείσας»

«Ἐξεδιόχθη ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς». «Τί ἐπραξεν ὁ Κικέρων ἐν θέσει οὕτω θλιβερᾷ; Κατέφυγεν εἰς τὴν σπουδὴν. «Συνεφιλώθη μετὰ τῶν βιβλίων μου, λέγει πρὸς τὸν Οὐάρρων· τὰ βιβλία μετὰ ἀνακαλοῦσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν συναναστροφὴν· τὰ βιβλία δηλοῦσιν εἰς ἐμὲ ὅτι σὺ ὑπῆρξας σοφώτερος νεοῦ, διότι δὲν ἐγκατέλιπες τὴν σπουδὴν».

Αἱ Μοῦσαι, αἵτινες ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς συντρόφους ἡμῶν, εἶναι ἰσχυρὸν καταφύγιον ἐν ταῖς πολιτικαῖς θλίψεσιν. Ὅταν ἀποκάμῃς ζῶντες ἐν μέσῳ τοῦ Τυγελλίνου καὶ τοῦ Ναρκίσου, μεταφέρουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν συντροφίαν τοῦ Κάτωνος καὶ Φαβρικίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμφορὰς τῆς καρδίας, εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ σπουδὴ δὲν ἀποδίδει ἡμῖν

τοὺς φίλους, οὓς κλαίμεν, ἀλλὰ μετριάξει τὰς ὁδύναις, ἃς προξενεῖ ἡμῖν ἡ ἀπώλεια αὐτῶν· διότι ἀναμιγνύει τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν μετὰ παντός, ὅπερ εἶνε καθαρὸν ἐν τοῖς αἰσθήμασι τοῦ βίου καὶ καλὸν εἰς τὰς εἰκόνας τῆς φύσεως.»

Ο ΕΝ Τῇ ΡΩΣΣΙΑ ΧΕΙΜΩΝ

ΚΑΙ Αἱ ΔΙΑΣΚΕΛΑΣΕΙΣ

Ἐὰν ὁ ἐφετεινὸς χειμὼν παρ' ἡμῖν προξενεῖ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ποῖον πρέπει νὰ προξενῇ ἐντύπωσιν ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ χειμὼν; Ἐὰν ἡμεῖς ἀπηυδίσταμεν ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος ἐκτάκτου ὄντος, τί ἄρα γε νὰ κάμωσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας;

Δύο ὀνόματα προξενούσι φρίκην προσφερόμενα, τὸ ὄνομα τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας, διότι εἶνε συνώνυμα τοῦ παγετοῦ καὶ τῶν παγωμένων χωρῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐντύπωσις, ἣν ἐμποιεῖ ἡμῖν ὁ καιρὸς οὗτος, καθ' ὃν αἰσθανόμεθα ὑπερβολικὸν ψυχρὸς, ἀναλογιζομένοις τὸν χειμῶνα τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Σιβηρίας, εἶνε ἄρα γε κατὰ πάντα ἀκριβὴς καὶ εὐλογος; Οὐχί. Διότι, εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἡ Ῥωσσία εἶνε χώρα ψυχρὰ, ἀλλ' ἔχει καὶ καιροὺς θερμούς, θέρη ὥραια καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τοὶ δριμύν, ἀλλ' αὐάρεστον.

Ὁ χειμὼν ἐν Ῥωσσίᾳ εἶνε μὲν δριμύς καὶ δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν παρ' ἡμῖν σπανιώτατα συμβαίνοντα χειμῶνα, ὡς ἐφέτος, καὶ διαρκεῖ οὐχὶ δύο ἢ τρεῖς ἢ τὸ πολὺ τέσσαρας μῆνας, ἀλλ' ἑπτὰ καὶ εἶνε ξηρὸς, τραχύς καὶ ὅν καλῶς ἐχαρρακτήρισαν. Ὁ ἐν Ῥωσσίᾳ χειμὼν διαφέρει τοῦ συμβαίνοντος ἐν ἄλλαις τῆς Εὐρώπης χώραις καὶ δὴ ἐν Ἑλβετίᾳ, ὅστις διακρίνεται ἐκ τῆς τήξεως καὶ ἀναλύσεως τῆς χιόνος. Ἐν Ῥωσσίᾳ εἶνε ψυχρὸς δριμύς καὶ διαπεραστικόν· εἶνε χιών παχεῖα, σκληρὰ, ἥτις ὀμαλίζει τὸ ἔδαφος καὶ ἀντὶ νὰ παρακωλύῃ τὰς συγκοινωνίας καὶ τὴν ἐνεργητικότητα, τὸν ἀντίον διευκολύνει καὶ βοηθεῖ αὐτάς.

Ὅταν αἱ πρῶται χιόνες καλύψωσι τὸ ἔδαφος καὶ μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν ψυχρὸς συσσωρευθῶσιν ἡ σκληρυνθῶσιν, βαδίζουσιν ἐμπρὸς ἐξ ἐνὸς χωρίου εἰς ἄλλο, ἐξ ἐνὸς σταθμοῦ εἰς ἄλλον χωρὶς νὰ φοβῶνται ἢ νὰ ποκάμωσιν.

Οἱ ποταμοὶ πηγνυνται καὶ γίνονται διαβατοὶ πεζῇ· αἱ λίμναι στερεοῦμεναι μέχρι δύο ἢ τριῶν ποδῶν βάθους παρέχουσιν ὥραιας ἐπιφανείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πεζοδρόμοι καὶ τὰ ἔλκνηρα ἀφόδως διέρχονται· ἐπὶ τῶν ὀμαλισμένων τούτων ἀποστημάτων συγκεντρῶνται μάλιστα ἡ δραστηριότης τῶν ἐλκνήρων καὶ τοῦ πλήθους τῶν περιπατούντων. Διὰ τοῦτο ὁ Ῥώσσιος ἀγαπᾷ τοὺς χειμῶνάς του καὶ δὲν δυσαρρεστίζεται. Γνωρίζει νὰ κατασκευάζῃ ἐκ τῶν προβατίνων δερμάτων θερμὰς καὶ ἀδιαπεράστους μὴλωτάς, δι' ὧν περιφρονεῖ ἀτιμωρητὴ ὀκτῶ καὶ δέκα βαθμοὺς ψυχρῶς.

Οἱ Ῥώσσοι διασκεδάζουσι τὸν χειμῶνα καὶ χρησιμοποιοῦσιν αὐτόν καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις τῶν καὶ εἰς τὰς ἐργασίας των. Πᾶσαι αἱ συλλογαὶ τῶν ἀνεκδότων περιέχουσι τὴν ἱστορίαν τοῦ βασιλέως ἐκείνου τοῦ

Σιάμ, ὅστις κατηγορήσεν ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ δὲν ἔδωκε πίστιν εἰς αὐτοῦ λόγους πρεσβευτοῦ τινος Μοσχοβίτου, ὅστις ἐβεβαίωσεν τὸν βασιλέα ὅτι ἐν Ῥωσίᾳ ἐδύναντο ἐπὶ πολλοὺς μῆνας νὰ διέρχωνται τοὺς ποταμούς ἐπὶ ἀμαζών. Ἀλλὰ πόσον θὰ ἠύξανεν ἡ ἀπιστία τοῦ Ἰνδοῦ μονάρχου, ἂν ὁ πρεσβευτὴς προσετίθει, ὅτι οἱ Ῥῶσοι κατασκευάζουσιν ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀνάκτορα ἐκ πάγου;

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ ἐγένετο εορτὴ τῇ 1754 ἐπὶ τοῦ Νέβα ποταμοῦ, ἥτις ὑπῆρξεν εἶδος ἐπιθεωρήσεως ἱστορικῆς τῶν διαφορῶν λαῶν τοῦ κράτους αὐτῆς.

Πάντες οἱ κυβερνήται τῶν ἐπαρχιῶν εἶχον διαταχθῆ πρό πολλῶν μηνῶν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν δύο ἀνθρώπους καὶ δύο γυναῖκας φέροντας τὸ ἐνδυμα τοῦ τόπου τῶν καὶ ὁδηγοῦντας τὰ ζῶα τῆς χώρας τῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς Πετροπόλεως εἶδον ἐνώπιόν των παρελθούσας πομπὴν μακρὰν ἐκ τεσσαράκοντα καὶ πλέον διαφορῶν λαῶν. Ἐβλεπον τὰ ἑλκῆρα τῶν Καμτσατθῶν συρόμενα ὑπὸ κυνῶν ὠραίῳν ἐχόντων τρίχα ἀνορθομένην· τὰ τῶν Λαπώνων συρόμενα ὑπὸ βένων· τοὺς Βουχατίους ἐπὶ καμῆλων· τοὺς Καλμούκους ἐπὶ τῶν βοῶν προηγουμένους τῶν Κιρκασίων, ἐφίππων καὶ τῶν Ἰνδῶν καθημένων ἐπὶ ἐλεφάντων.

Ἡ συναγωγὴ αὕτη, μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς, παρίστα ἐποψὴν μοναδικὴν καὶ παράδοξον. Ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο καθ' ἡν ἡμέραν ἡ αὐτοκράτειρα ἐτέλει τοὺς γάμους τοῦ γελωτοποιοῦ τῆς αὐλῆς. Ὁ γελωτοποιὸς προέβαινεν ὀχούμενος ἐπὶ ἄρματος συρομένου ὑπὸ ἄρκτων φαίων. Στοιὰ ἐκτεταμένη εἶχε κατασκευασθῆ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἕκαστον ἔθνος, ἀποτελοῦν σύμπλεγμα χωριστόν, ἐχόρευε χοροὺς ἐντοπίους ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς ἐγγωρίου μουσικῆς του, ὅπερ παρήγαγε συναυλίαν λίαν παράδοξον.

Μετὰ δεῖπνον, ἐν ᾧ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκάστου λαοῦ εὕρισκον τὰ προσφιλῆ φαγητὰ τοῦ τόπου τῶν, οἱ νεόνυμφοι εἰσῆχθησαν εἰς ἀνάκτορα ἐκ πάγου, οἰκοδομηθέντα ἐπὶ τοῦ Νέβα. Οὐχὶ μόνον τὰ ἐπιπλα καὶ αἱ λυχνίαι ἦσαν ἐκ πάγου, ἀλλὰ τῆλεβόλα ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐχαιρέτιζον χωρὶς νὰ συντριβῶσιν τὴν ἔλευσιν τῆς λαμπρᾶς συνοδίας.

Κολοσσιαία ποσὰ ἐδαπανήθησαν χάριν τῆς αὐτοκρατορικῆς ταύτης ταύτης ιδιοτροπίας. Ἡ Ἐλισάβετ εὗρεν ἐν τῇ εορτῇ ταύτῃ πολλὴν εὐχαρίστησιν; Τοῦτο εἶνε ἀμφίβολον, ἀλλ' ὅμως ἐδυνάθη νὰ συλλάβῃ ἰδέαν τοῦλάχιστον τῶν ἐθίμων καὶ τῶν ἐνδυμασιῶν τῶν ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς διαφορῶν λαῶν.

Μεγάλην διασκέδασιν ἐν Ῥωσίᾳ προξενοῦσι καὶ οἱ παγόλοφοι, περὶ ὧν ἴσως ἄλλοτε θέλομέν διαλάβῃ. Ἀλλ' ἐξ ὧν τῶν ιδιοτροπιῶν, ὅς οἱ ἐν Ῥωσίᾳ χειμῶνες παρήγαγον τὸ μάλιστα πάντων ἐκπληττόν εἶνε ἡ κατασκευὴ ἀνακτόρων ἐκ πάγων, οἰκοδομηθέντων ἐν Πετροπόλει ὑπὸ τοῦ Ἀλεξίου Διανελοβίσκη τῇ 1750.

Ὁ χειμὼν τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὑπῆρξε μάλιστα κατ' ἐ-

ξαίρεσιν δριμύς. Ἐβασίλευε δὲ τότε ἡ Ἄννα, ἀδεία καὶ ἀναλώμασι τῆς ὁποίας ὁ τολμηρὸς οὗτος οἰκοδόμος κατεσκεύασε τὸ εὐθραστον τοῦτο θαυμάσιον κατασκευάσμα.

Τὸ ἔργον ἐπεχείρησε νὰ οἰκοδομήσῃ ἐπὶ τοῦ Νέβα, τουτέστι ἐπὶ τοῦ μέρους, ὅθεν διανοεῖτο νὰ λαμβάνῃ τὸ ὕλικόν. Τὸ ἔργον προέβαινε ταχέως, διότι μετεχειρίσθησαν ἑκατοντάδας ἐργατῶν. Ἐν ᾧ δὲ τὰ τεῖχη εἶχον ὑψωθῆ δεκάδα ποδῶν, κατὰ δυστυχίαν ἡ ἀντίστασις τοῦ πάγου ἐξησθένισεν ἕνεκα ἀπροόπτου πῆξεως. Ἀπαίσιοι τριγμοὶ ἀνήγγειλαν ἐγκαίρως ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγωσιν. Διὰ νυκτός τὸ πᾶν κατεκάθισε καὶ ὁ Νέβας κατέπιε τὸ πᾶν. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο δὲν ἀπενεθάρρυνε τὸν Διανελοβίσκην. Κατεσκεύασεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς τὸ ἐκ πάγου οἰκοδόμημά του καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐπέτυχεν.

Πρὸ τοῦ μνημείου τούτου τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐλευθεριότητος ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἕξ μεγάλα τηλεβόλα καλῶς κατεργασμένα. Τὰ τηλεβόλα, οἱ ὑποστάται καὶ οἱ τροχοὶ ἦσαν ἐκ πάγου. Τέταρτον λίτρας πυρίτιδος ἤρκει νὰ ἐκσφενδονίσῃ μακρὰν ἀληθεῖς σφαῖρας, σφαῖρας ἀναμφιδόλως ἀβλαβεῖς, σφαῖρας πρὸς διασκέδασιν. Ἡ δοκιμὴ ἐπανελήφθη πλειστάκις καὶ τὰ τηλεβόλα ἀντέστησαν.

Ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τῶν ἐκ πάγου ἀνακτόρων δύο κολοσσιαῖοι δελφῖνες ἐπὶ δύο ἐκ πάγων ὑποβάθρων ἐκόσμουσαν τὰ δύο ἄκρα διφράκτου ἐκ πάγου ἐπίσης γεγλυμμένου καὶ κεκοσμημένου καὶ κατ' ἀποστάσεις ἐτέθησαν ἀγάλματα καὶ λάρνακες ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ βάσεων ἐκ πάγου κεχρωματιζμένων.

Τ' ἀνάκτορα ταῦτα, μονόροφα ὄντα, εἶχον ἐπὶ τοῦ μετώπου ἕξ παράθυρα μετὰ περιθωρίων πρασίνων. Ἐφθάνε τις διὰ κλίμακος ἕξ βαθμιῶν ἐχούσης· ἐσωτερικῶς αἱ τράπεζαι, τ' ἀνάκλιντρα, οἱ πολυέλαιοι, αἱ θύραι τὰ πάντα ἦσαν ἐκ πάγων.

Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἔργον τοῦ Ἀλεξίου Διανελοβίσκη, ἔργον εὐθραυστον, βασιλικὴ ιδιοτροπία, ὅπερ τὸ πλεῖστον ἐθαύμασεν ἐπὶ δύο μῆνας καὶ ὁ ἄνεμος τοῦ ἔαρος ἔττηξεν ἐν δέκα πέντε ἡμέραις!

Αἱ χελῶναι

Τῆς ἐπομένης εἰκονογραφίας ὁ μὲν ἰχθύς παρίσταισι τὸν θαλάσσιον ὄνον, τὸν ὀνίσκον, ἡ τὴν κοινῶς λεγομένην μουρούναν, ἡ δὲ χελώνη ἀνήκει εἰς τὰς ζώας εἰς ποταμούς καὶ ἐλώδεis τόπους. Μὴ δυνάμενοι νὰ διαλάβωμεν ἐνταῦθα καὶ περὶ τῶν ὀνίσκων καὶ τῶν χελωνῶν συγχρόνως, περιοριζόμεθα ἐν τῇ παρόντι νὰ εἰπώμεν ὀλίγα περὶ χελωνῶν.

Αἱ χελῶναι ὑπάγονται μὲν εἰς τὰ ἐρπετά, ἀλλὰ διαφέρουσι πάμπλου αὐτῶν τὸ σῶμα αὐτῶν, βραχὺ καὶ στρογγύλον, ἐγκλείεται ἐν διπλῇ ὀστεώδει περιφράγματι ἡ ἀσπίδι. Τὴν κεφαλὴν, τὸν τράχηλον, τὴν οὐρὰν καὶ τοὺς τέσσαρας πόδας δύνανται νὰ ἐξάγωσιν ἐκ τοῦ περιφράγματος, ὅπερ διαφεύεται εἰς ἄνω καὶ κάτω. Τὸ ἄνω ὀνομάζεται χελώριον, τὸ δὲ κάτω